

**Κριτική πάνω στην Πρόταση «Εξέλιξης» του Γ.Π.Α.
του Αλέξανδρου Πουλοβασίλη**

Ομότιμος Καθηγητής Γ.Π.Α.
Πρώην Πρύτανη Γ.Π.Α. (1982-1991)

Πριν προχωρήσω στην άσκηση κριτικής στο προτεινόμενο σχέδιο «Εξέλιξης» (της 21/10/05) του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω τα βασικά χαρακτηριστικά της παρεχόμενης από το ίδρυμα γνώσης (από της ίδρυσης του Πανεπιστημίου μέχρι σήμερα), που πάντα στόχευε στο να καταστήσει τους απόφοιτους του ικανούς να αντιμετωπίζουν και επιλύουν τα πολλαπλά προβλήματα του γεωργικού τομέα και παράλληλα να προωθούν τη γεωπονική επιστήμη με τη διεξαγωγή έρευνας. Θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι **το πεδίο των παρεχομένων γνώσεων συσχετίζεται άμεσα με τις δραστηριότητες (επαγγελματικές και ερευνητικές), που καλούνται να αναλάβουν ή να ασκήσουν οι απόφοιτοί του.**

Η Γεωπονική Σχολή ιδρύθηκε με το νόμο 1844/1920, ως Ανωτέρα Γεωπονική Σχολή. Ο νόμος αυτός όριζε:

*α) Η διάρκεια των σπουδών είναι το πολύ τετραετής, θεωρητική και πρακτική, μετά πρακτικής εξασκήσεως εις γεωργικά κτήματα ή ιδρύματα (αρθρ. 2). β) Τα διδασκόμενα μαθήματα είναι κυρίως τα εξής: Μαθηματικά, Στοιχεία Μηχανικής, Χημεία, Φυσική, Βοτανική, Ζωολογία, Ορυκτολογία, Γεωλογία, Πολιτική Οικονομία και Δημοσιονομία, Γενική και Ειδική Γεωργία, Γενική και Ειδική Δενδροκομία και Κηπουρική, Αμπελουργία, Ελαιοκομία, Γενική και Ειδική Ζωοτεχνία, Γεωργικά Βιομηχανία (Οινολογία, Γαλακτοκομία, Ελαιουργία κ.λ.π.), Γεωργική Χημεία, Γεωργική Μηχανική, Οικοδομική και Υδραυλική, Γεωργική Οικονομία και ίδια Γεωργική Πίστις και Συνεταιρισμοί, Γεωργική Λογιστική, Λογιστική Συνεταιρισμών, Γεωργική Νομοθεσία, Φυτοπαθολογία, Γεωργική Ζωολογία και Εντομολογία, Μικροβιολογία, Σηροτροφία, Μελισσοκομία, Στοιχεία Κτηνιατρικής και Υγιεινή Αγροτικών Ζώων, Εγκυκλοπαιδεία Δασολογίας, Τοπογραφία, Σχεδιογραφία, Υγιεινή του Ανθρώπου, Γυμναστική (σπορτς Ιππασία κ.λ.π.) και μια τουλάχιστον Ξένη Γλώσσα (αρθρ. 3). γ) Οι μαθηταί εξασκούνται πρακτικώς εις τα Εργαστήρια της Σχολής ή άλλα Επιστημονικά Εργαστήρια και Φροντιστήρια, εις Πειραματικούς αγρούς και εις κτήματα (αρθρ. 3). Ο ίδιος νόμος (αρθ. 24) έδινε το δικαίωμα στη σχολή να ιδρύσει, με Βασιλικά Διατάγματα (ΒΔ), Εργαστήρια και Φροντιστήρια για την Πρακτική Εξάσκηση των μαθητών στα σχετικά μαθήματα. **Πράγματι με το ΒΔ της 21/11/1920 ιδρύθηκαν τα Εργαστήρια Γεωργικής Μηχανολογίας, Γεωργικής Υδραυλικής, Γενικής Χημείας, Γεωργικής Χημείας, Φυσικής & Μετεωρολογίας, Συστηματικής Βοτανικής, Φυσιολογίας Φυτών & Φυτοπαθολογίας,***

Γεωργικής Ζωολογίας & Εντομολογίας, Ορυκτολογίας και Γεωλογίας, Γενικής και Ειδικής Γεωργίας, Αμπελουργίας & Ενζυμολογίας, Δενδροκομίας, Ελαιοκομίας & Ελαιουργίας, Ανατομίας και Φυσιολογίας Αγροτικών Ζώων, Γενικής & Ειδικής Ζωοτεχνίας, Γεωργικών Βιομηχανιών, Σηροτροφίας και Μεταξουργίας, Γαλακτοκομίας, καθώς και τα Φροντιστήρια Ανωτέρων Μαθηματικών & Θεωρητικής Μηχανικής και Γεωργικής Οικονομίας. Στο ΒΔ36 της 11/2/1920 (άρθ. 1, παρ. 2) καθορίζονται οι στόχοι της παρεχόμενης εκπαίδευσης. *«Εις την σχολήν ταύτην επιδιώκεται, δια της διδασκαλίας αναλόγου προς τας προόδους της συγχρόνου γεωργικής επιστήμης και τας ιδιαίτερας φυσικάς, οικονομικάς και κοινωνικάς συνθήκας της Ελλάδος, η μόρφωση νέων ικανών δια: α) Να χρησιμεύσωσιν ως ανώτερα όργανα των γεωργικών υπηρεσιών του Κράτους, β) Να καταρτίζωσι σχέδια συστηματικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων και συναφών βιομηχανιών, γ) Να διευθύνωσι μεγάλας γεωργικάς και συναφείς επιχειρήσεις, δ) Να προάγωσι δι' επιστημονικών μελετών και ερευνών την Ελληνικήν επιστήμην εν σχέσει προς τους διαφόρους κλάδους της γεωργικής παραγωγής».* Σε εφαρμογή του ν. 1844/1920 έξι εξάμηνα ήταν αφιερωμένα στη διδασκαλία μαθημάτων με τις συναφείς εργαστηριακές ασκήσεις, ενώ ένα 7^ο εξάμηνο ήταν αφιερωμένο στην πρακτική εξάσκηση (εξειδίκευση)

Με το ν. 3894/1929 η σχολή αναβαθμίζεται σε «Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή» και η διάρκεια των σπουδών γίνεται τετραετής, με τα διδασκόμενα μαθήματα να παραμένουν ως προς την ευρύτητα των σπουδών σε γενικές γραμμές τα ίδια και κατά την περίοδο 1920-1937, οδηγούσαν στις κατευθύνσεις: Γενική, Φυτική, Ζωική, Μηχανική, Οικονομική, Τεχνολογική. Με το ν. 6431/1934 αναγνωρίζεται η ισοτιμία της με το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Πολυτεχνείο. Το 1937, με Διάταγμα της δικτατορικής κυβέρνησης του Ι. Μεταξά, η Γεωπονική Σχολή καταργείται και επανιδρύεται με το ν. 672/1943.

Με τα Διατάγματα της 3/12/1943 και της 5/9/1944, εισάγεται η δυνατότητα 5ετούς φοίτησης, η οποία και καθιερώνεται με το Διάταγμα της 3/2/1948. Η διδασκαλία των μαθημάτων αναπτυσσόταν στα 4 πρώτα έτη, ενώ το 5^ο έτος ήταν και πάλι αφιερωμένο στην πρακτική εξάσκηση (εξειδίκευση) στα εργαστήρια της σχολής και σε άλλα ιδρύματα, καθώς και στην εκπόνηση πτυχιακής μελέτης. Με το ίδιο Διάταγμα ιδρύονται τα ακόλουθα Τμήματα Ειδικοτήτων: Γεωργίας, Δενδροκομίας & Ελαιουργίας, Αμπελουργίας & Οινολογίας, Ζωοτεχνίας και Αγροτικής Οικιακής Οικονομίας. Τελικά τα Τμήματα Ειδικοτήτων υπέστησαν ορισμένες τροποποιήσεις και προσθήκες, έτσι ώστε από το 1963 διαμορφώνονται τα Τμήματα Ειδικότητας: Γεωργίας, Δενδροκομίας & Ελαιουργίας, Αμπελουργίας & Οινολογίας, Ζωοτεχνίας, Φυτοπαθολογίας & Εντομολογίας, Γεωργικής & Συνεταιριστικής Οικονομίας και Εγγείων Βελτιώσεων & Γεωργικής Μηχανικής. Το εκπαιδευτικό αυτό σχήμα

λειτουργήσε μέχρι το 1972. Τότε εισάγεται η έννοια των Κλάδων Ειδικοτήτων, οι οποίοι αναπτύχθηκαν σταδιακά, έτσι ώστε το 1977 να λειτουργούν **πέντε γενικοί κλάδοι ειδικοτήτων**: Φυτοτεχνίας, Ζωοτεχνίας, Γεωργικής Οικονομίας, Γεωργικών Βιομηχανιών και Εγγείων Βελτιώσεων & Γεωργικής Μηχανικής. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που εφαρμόστηκε τελικά, περιελάμβανε έναν γενικό κορμό μαθημάτων τριετούς διάρκειας, τον οποίο ακολουθούσε ένα διετές πρόγραμμα εξειδίκευσης με τη συμβολή των εργαστηρίων του κάθε κλάδου.

Τέλος, με το Προεδρικό Διάταγμα 377 του 1989 η Γεωπονική Σχολή εξελίσσεται σε Πανεπιστήμιο (Γεωργικό Πανεπιστήμιο και μετέπειτα Γεωπονικό Πανεπιστήμιο) και μέσα στα πλαίσια του, ιδρύονται τα Τμήματα Φυτικής Παραγωγής, Ζωικής Παραγωγής, Γεωργικής Βιολογίας & Βιοτεχνολογίας, Γεωργικής Οικονομίας, Γεωργικών Βιομηχανιών, Εγγείων Βελτιώσεων & Γεωργικής Μηχανικής καθώς και ένα Γενικό Τμήμα. Με το Διάταγμα αυτό οι κλάδοι ειδικότητας εξελίσσονται σε Τμήματα με την προσθήκη ενός τμήματος επιστημονικής αιχμής (Τμήμα Γεωργικής Βιολογίας & Βιοτεχνολογίας), καθώς και του Γενικού Τμήματος στο οποίο κατετάγησαν τα Φροντιστήρια και Εργαστήρια βασικών επικουρικών επιστημών. Σύμφωνα με το Π.Δ. 377/1989 το κάθε Τμήμα, εκτός του Γενικού παρέχει **ξεχωριστό** Πτυχίο, έτσι ώστε τα παρεχόμενα από το Ίδρυμα Πτυχία να ανέρχονται σε έξι. Η ίδρυση του Πανεπιστημίου και των Τμημάτων του, ήταν το αποτέλεσμα επίμοχθων και επίμονων αγώνων στους οποίους συμμετείχε ο γεωπονικός κόσμος στο σύνολο του. Με τους αγώνες αυτούς, σ' ένα πρώτο στάδιο, αποφεύχθηκε η ενσωμάτωση της Σχολής στο προγραμματισμένο για ίδρυση «Αττικό Πανεπιστήμιο», που οδήγησε τελικά στη ματαίωση της ίδρυσης ενός τέτοιου Πανεπιστημίου. Πρόσθετοι αγώνες απαιτήθηκαν για την ίδρυση του Πανεπιστημίου, αλλά και των Τμημάτων του. Ιδιαίτερες δυσκολίες και σφοδρές αντιδράσεις συνάντησε η ίδρυση των Τμημάτων Ζωικής Παραγωγής, Γεωργικής Οικονομίας, Γεωργικών Βιομηχανιών και Εγγείων Βελτιώσεων & Γεωργικής Μηχανικής. Οι αντιδράσεις αυτές εκδηλώθηκαν από Ιδρύματα και Επιμελητήρια άλλων επιστημονικών και επαγγελματικών κλάδων, οι οποίοι πάντα εποφθαλμιούσαν τα γνωστικά αντικείμενα και επαγγελματικές αρμοδιότητες, που είχαν καθοριστεί για τον Γεωπόνο από της ίδρυσης της Γεωπονικής Σχολής το 1920. Έτσι, για την ίδρυση του Τμήματος Ζωικής Παραγωγής, έντονες αντιδράσεις εκδηλώθηκαν από τον Κτηνιατρικό Κλάδο, για το Τμήμα Γεωργικής Οικονομίας από τον Οικονομικό Κλάδο, για το Τμήμα Γεωργικών Βιομηχανιών από τον Κλάδο των Χημικών αλλά και από ΤΕΙ και τέλος για την ίδρυση του Τμήματος Εγγείων Βελτιώσεων & Γεωργικής Μηχανικής έντονες αντιδράσεις εκδηλώθηκαν από τον Κλάδο των Μηχανικών. Με την εξέλιξη του Ιδρύματος σε Πανεπιστήμιο εξασφαλίσθηκε η αυτοτέλεια του και επί

πλέον κατοχυρώθηκαν στον Γεωπόνο τα επαγγελματικά του δικαιώματα όπως **αυτά πηγάζουν από τα προγράμματα σπουδών του**, που σε γενικές γραμμές διατήρησαν τα ίδια βασικά χαρακτηριστικά, καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του ιδρύματος. Πρόσθετη κατοχύρωση προσέφεραν Νόμοι και Διατάγματα, όπως π.χ. ο Ν. 716/1977 (εκτελεστικά ΠΔ 798, 799/1988 και 256/1998) που δίνει το δικαίωμα στο γεωπόνο να συντάσσει εδαφολογικές, γεωτεχνικές και γεωργοοικονομικές, ιχθυολογικές, περιβαλλοντικές μελέτες και μελέτες φυτοτεχνικής διαμόρφωσης περιβάλλοντα χώρου, το ΠΔ 472/1985 που κατατάσσει τους γεωπόνους στους εργολήπτες δημοσίων έργων πρασίνου, ενώ το Π.Δ. 344/2000 και ο ν. 3316/2005, τα εκτελεστικά ΠΔ του οποίου δεν έχουν ακόμη εκδοθεί, διευρύνουν έτι περισσότερο τα επαγγελματικά δικαιώματα του Γεωπόνου.

Ας σημειωθεί ότι από το 1960 μέχρι σήμερα ιδρύθηκαν επιπρόσθετα άλλα 15 περίπου Εργαστήρια και Φροντιστήρια με πρώτο το Εργαστήριο Γενετικής. Τα περισσότερα από τα νέα Εργαστήρια προέκυψαν με τον διαχωρισμό των αντικειμένων προϋπαρχόντων Εργαστηρίων. Επίσης θα πρέπει να σημειωθεί ότι στην εφαρμογή των προγραμμάτων σπουδών και έρευνας του ιδρύματος, συμμετείχαν ενεργά και επιστήμονες άλλων κλάδων, πλην του γεωπονικού, οι οποίοι ενσωματώθηκαν στο Ίδρυμα και συνέβαλαν ουσιαστικά στην γενικότερη ανάπτυξη του ιδρύματος και ειδικότερα στην ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων του. Οι επιστήμονες αυτοί υιοθέτησαν την αποστολή του Ιδρύματος, που από την πλευρά του, τους εξασφάλιζε το «ευ ζην», τόσο από επιστημονικής όσο και από υλικής άποψης.

Σύμφωνα με το κείμενο εργασίας «Εξέλιξης του ΓΠΑ», που δημοσιοποίησε ο Πρόεδρος στις 21/10/05 προτείνεται:

1. Η ίδρυση «**Σχολής Γεωπονικών Επιστημών**» που θα περιλαμβάνει μόνο τα υπάρχοντα Τμήματα Φυτικής και Ζωικής Παραγωγής.

Μέσα στα πλαίσια της προτεινόμενης σχολής δε θα θεραπεύονται βασικές Γεωπονικές Επιστήμες όπως εκείνες των Γεωργικών Βιομηχανιών, της Γεωργικής Οικονομίας, της Αξιοποίησης των Φυσικών Πόρων και της Γεωργικής Μηχανικής, αλλά και της Γεωπονικής Βιοτεχνολογίας και κατά συνέπεια δεν θα δικαιούται να αυτοπροσδιορίζεται ως «**Σχολή Γεωπονικών Επιστημών**». Οι απόφοιτοι των Τμημάτων αυτών δεν θα είναι σε θέση να υποκαταστήσουν τον παραδοσιακό Γεωπόνο ούτε να αναπτύξουν τις ερευνητικές αλλά και επαγγελματικές δραστηριότητες του.

2. Η ίδρυση **Σχολής Επιστημών Φύσης και Ανθρώπου (;)** με τα μη Γεωπονικά Τμήματα (τετραετούς φοίτησης)

- Πληροφορικής
- Επιστήμης Περιβάλλοντος
- Μηχανικών Βιοσυστημάτων
- Επιστήμης Τεχνολογίας Τροφίμων και Διατροφής
- Βιοτεχνολογίας

Πάνω στη πρόταση αυτή μπορούν να διατυπωθούν οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

- α. Τα Τμήματα αυτά, αν ιδρυθούν, δεν πρόκειται να καλύψουν κάποιο επιστημονικό ή επαγγελματικό κενό του ελληνικού χώρου που αν υπήρχε θα καθιστούσε επιβεβλημένη την ίδρυση τους. Οι απόφοιτοι των τμημάτων αυτών θα εισαχθούν σε επαγγελματικούς κλάδους που μαστίζονται εντονότερα από την ανεργία απ' ότι ο Γεωπονικός.
- β. Τα Τμήματα Επιστημών Περιβάλλοντος και Μηχανικών Βιοσυστημάτων θα προκύψουν από διάλυση του υφιστάμενου Τμήματος Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων & Γεωργικής Μηχανικής.

Οι έννοιες «Περιβάλλον» και «Βιοσύστημα» αναφέρονται σε άβιες και έμβιες συνιστώσες και στις αλληλεπιδράσεις τους. Συνεπώς μέσα στα πλαίσια των τμημάτων αυτών θα πρέπει να θεραπεύονται φυσικές επιστήμες όπως η γεωλογία, εδαφολογία, υδρολογία, μετεωρολογία, κλιματολογία κ.λ.π., που για να αναπτυχθούν χρειάζονται τη στήριξη βασικών επιστημών (Φυσική, Χημεία) αλλά και Μαθηματικών καθώς και ένα πλήθος τεχνικών και βιολογικών επιστημών. Όλες αυτές οι επιστήμες συνυπάρχουν στο πρόγραμμα των προπτυχιακών σπουδών των φοιτητών του υπάρχοντος Τμήματος. Ο επιμερισμός της γνωστικής περιοχής του υπάρχοντος Τμήματος στα δύο Τμήματα που προτείνεται η ίδρυση τους, θα καταστήσει τα τμήματα αυτά απλά κακέκτυπα του Τμήματος Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου του Αιγαίου και των Τμημάτων Μηχανικών Περιβάλλοντος του Δημοκρίτειου και του Πολυτεχνείου Κρήτης. Παράλληλα, η ίδρυση των τμημάτων αυτών εκτός του γεωπονικού πλαισίου, θα αποστερήσει από τον Γεωπόνο **την εγγενή με το επάγγελμα του υποχρέωση, αλλά και δικαίωμα, μελέτης, διερεύνησης και προστασίας των συνιστωσών του περιβάλλοντος μέσα στο γεωργικό οικοσύστημα.** Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο αποχρών λόγος της ίδρυσης του Τμήματος Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων & Γεωργικής Μηχανικής (πρώην Εγγείων Βελτιώσεων & Γ. Μηχανικής), ήταν η γεωπονική του διάσταση, που αποτελεί και την ειδοποιό διαφορά

έναντι τμημάτων του κλάδου των μηχανικών που προέβαλε εντονότατη αντίδραση για την ίδρυσή του.

- γ. Οι απόφοιτοι του υπάρχοντος Τμήματος Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων (όπως μετονομάστηκε το Τμήμα Γεωργικών Βιομηχανιών) γνωρίζουν άριστα τη διαδικασία παραγωγής των γεωργικών προϊόντων και των ιδιοτήτων τους, πράγμα που τους επιτρέπει να εφαρμόσουν την κατάλληλη σε κάθε περίπτωση μεθοδολογία επεξεργασίας, συντήρησης και μεταποίησης τους. Το γεγονός αυτό συνιστά την ειδοποιό διαφορά του Τμήματος του ΓΠΑ., αλλά και την **επιστημονική του υπεροχή**, έναντι άλλων συναφών Τμημάτων και εξειδικεύσεων και ήταν ο **αποχρών** λόγος της ίδρυσής του. Με την αφαίρεση της γεωπονικής διάστασης το προτεινόμενο Τμήμα, αν ιδρυθεί, θα υποβαθμισθεί στην κατηγορία των τμημάτων της Τεχνολογίας Τροφίμων που λειτουργούν σε άλλα ιδρύματα.
- δ. Εάν αφαιρεθεί από το υπάρχον Τμήμα της Αγροτικής Οικονομίας & Ανάπτυξης (πρώην Γεωργικής Οικονομίας) η γεωπονική του διάσταση, θα μεταπέσει το προτεινόμενο Τμήμα στην κατηγορία των πολυπληθών οικονομικών τμημάτων, που λειτουργούν σε όλα σχεδόν τα πανεπιστήμια της χώρας και οι απόφοιτοι του Τμήματος αυτού θα εισαχθούν σε ένα κλάδο που μαστίζεται εντονότερα από την ανεργία, απ' ότι ο γεωπονικός. Θα πρέπει και πάλι να σημειωθεί ότι η γεωπονική συνιστώσα υπήρξε το βασικό επιχείρημα για την αρχική ίδρυση αυτού του Τμήματος, παρά τις έντονες αντιδράσεις του οικονομικού κλάδου. Παράλληλα η μετατόπισή του, εκτός του γεωπονικού πλαισίου, θα αποστερήσει το απαραίτητο, για την άσκηση του επαγγέλματος του γεωπόνου, πεδίο γνώσεων της Γεωργικής Οικονομίας.
- ε. Όσον αφορά στο Τμήμα της Γεωπονικής Βιοτεχνολογίας θα πρέπει να σημειωθεί ότι δημιουργήθηκε για να στηρίξει τη βελτίωση καλλιεργούμενων φυτών και αγροτικών ζώων με τις νέες μεθόδους της Βιοτεχνολογίας. Η αφαίρεση της γεωπονικής διάστασης μεταφέρει το Τμήμα αυτό σε ένα γενικότερο πλαίσιο που δεν καθορίζεται στην πρόταση. Η μεταφορά του εκτός γεωπονικού πλαισίου, θα αποστερήσει την Ελληνική Γεωργία από την επιστημονική υποστήριξη του Τμήματος αυτού.
- στ. Η ίδρυση ενός πρόσθετου Τμήματος Πληροφορικής, απλά θα επαυξήσει τον ήδη μεγάλο αριθμό των υπάρχοντων Τμημάτων, που λειτουργούν σε όλα σχεδόν τα Πανεπιστήμια. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το Εργ. Πληροφορικής δημιουργήθηκε για να καλύψει τις διδακτικές ανάγκες όλων των φοιτητών του Γ.Π.Α., σε θέματα επιστήμης ηλεκτρονικών υπολογιστών.

ζ. Το Γενικό Τμήμα δημιουργήθηκε για να εξασφαλιστεί η συντονισμένη παροχή βασικών γνώσεων υποδομής που είναι απαραίτητες στην εφαρμοσμένη Γεωπονική Επιστήμη. Συνεπώς δε θεωρείται σκόπιμη η κατάργησή του, με την προτεινόμενη διασπορά του σε άλλα τμήματα ή εργαστήρια.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κρινόμενη πρόταση, αν τελικά υιοθετηθεί και υλοποιηθεί συνεπάγεται:

- α) Δραστικό περιορισμό των αντικειμένων του Γεωπόνου, των συνυφασμένων με τις ιδιαιτερότητες και τις πολυπληθείς δραστηριότητες του γεωργικού τομέα. Τα αφαιρούμενα αντικείμενα δεν είναι δυνατόν να ενσωματωθούν και να αναπτυχθούν μέσα στα πλαίσια άλλων τμημάτων, γιατί απαιτούν την ύπαρξη βασικής γεωπονικής υποδομής. Για παράδειγμα η Αγροτική Οικονομία δεν μπορεί να ενσωματωθεί μέσα στα πλαίσια ενός Οικονομικού Τμήματος ή μιας Οικονομικής Σχολής, γιατί μια τέτοια Σχολή ή Τμήμα δεν θα είναι σε θέση να παρέχει την απαιτούμενη γεωπονική γνώση, που αποτελεί τη βάση της Γεωργικής Οικονομίας, αλλά και τον βασικό λόγο ίδρυσης και λειτουργίας του Τμήματος Γεωργικής Οικονομίας του Πανεπιστημίου μας. Ή ακόμη οι δραστηριότητες του Τμήματος Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων & Γεωργικής Μηχανικής δεν είναι δυνατόν να αναληφθούν από κάποιο άλλο Τμήμα, αν το Τμήμα αυτό δεν παρέχει βασική Γεωπονική υποδομή. Έτσι με την προτεινόμενη κατάργηση των Τμημάτων του Γ.Π.Α. η Ελληνική Γεωργία δεν θα είναι σε θέση να επιλύσει τα προβλήματα που εμπíπτουν στις γνωστικές περιοχές και ερευνητικές δραστηριότητες των καταργούμενων Τμημάτων. Παράλληλα θα αποστερήσει τον Έλληνα αγρότη των υπηρεσιών και επιστημονικής υποστήριξης στην άσκηση του επαγγέλματός του, που του παρέχει από καταβολής του το Ίδρυμα και συνεπώς θα συμβάλλει στην ολοκλήρωση της αποδιάρθρωσης της Ελληνικής Γεωργίας. Για παράδειγμα, ποιος θα είναι ο επιστήμονας εκείνος που θα μπορεί να κατανοεί και να επιλύει τα προβλήματα που σχετίζονται με την ορθολογική διαχείριση των υδατικών και εδαφικών πόρων, που στηρίζουν τη γεωργική παραγωγή; Ή ακόμη ποιος θα βοηθήσει τον Έλληνα αγρότη στην επανίδρυση και λειτουργία Γεωργικών Συνεταιρισμών, οργάνου απαραίτητου για την ανάπτυξη της γεωργικής παραγωγής και την προάσπιση του αγρότη από τον εσμό των εκμεταλλευτών του μόχθου του;
- β. Δραστικό περιορισμό, υφαρπαγή και ιδιοποίηση των παραδοσιακών γνωστικών αντικειμένων και κατά συνέπεια των επαγγελματικών δυνατοτήτων των Γεωπόνων, των ήδη αποφοίτων αλλά και του μέλλοντος, που με αγώνες τόσων γενεών Γεωπόνων θεσμοθετήθηκαν και κατοχυρώθηκαν. Για παράδειγμα, η απώλεια του τίτλου του

«Γεωπόνου» θα συνεπάγεται την εξάλειψη της δυνατότητας εργασίας των αποφοίτων στις εταιρείες γεωργικών εφοδίων, ή την άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος Γεωπόνου (π.χ καταστήματα γεωργικών εφοδίων). Επίσης θα σημαίνει απώλεια ένταξής του στις κατηγορίες Εργοληπτών Δημοσίων Έργων και ένταξής τους στις Κατηγορίες Μελετητών Δημοσίων Έργων κ.λ.π.

γ. Την ουσιαστική εξάρθρωση και διάλυση του Γ.Π.Α. η οποία, ελλείψει κάποιου τεκμηριωμένου επιχειρήματος και αποχρόντος λόγου, φαίνεται να αποτελεί **τον μοναδικό στόχο** της πρότασης. Η ίδρυση και η εξέλιξη του Ιδρύματος ήταν το αποτέλεσμα αλλά και το **επιστέγασμα** αγώνων γενεών διδασκάλων του, φοιτητών του και αποφοίτων, που είχαν ως μοναδική επιδίωξη να το καταστήσουν ικανό να ενισχύσει αποτελεσματικά την ανάπτυξη της Ελληνικής Γεωργίας και να σταθεί αρωγός στον Έλληνα αγρότη.

Με βάση τα παραπάνω η πρόταση αυτή δε θα πρέπει να υιοθετηθεί, γιατί αν υιοθετηθεί, θα βλάψει σοβαρά το Ίδρυμα, την Ελληνική Γεωργία, τον Έλληνα αγρότη και το Γεωπόνο. Αυτό όμως δεν αποκλείει την υποβολή προς συζήτηση τεκμηριωμένων προτάσεων, που θα στοχεύουν στην βελτίωση τόσο της λειτουργίας του Γ.Π.Α., όσο και του εκπαιδευτικού και ερευνητικού του έργου, (όπως π.χ. η βελτίωση συνεργασίας και αλληλοσυμπλήρωσης των Τμημάτων, αποφυγή αλληλοκαλύψεων κ.λ.π.), οι οποίες και θα πρέπει να εξετάζονται και να κρίνονται με κάθε αντικειμενικότητα.

Εάν πάλι, προκύψει στο μέλλον αδήριτη αναγκαιότητα ίδρυσης μη Γεωπονικών Τμημάτων, τότε τα Τμήματα αυτά θα πρέπει να δημιουργηθούν εξ' αρχής και **όχι με τη διάλυση και ανάλωση των Τμημάτων του Γ.Π.Α. και ιδιοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων.**